

Til nr. 1-2 (§§ 33, 34 og 36)

Ægteskabslovens § 33 omhandler skilsmisse på grund af utroskab. § 34 fastlægger, at en ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden har udøvet vold over for denne eller børnene. § 36 omhandler skilsmisse på grund af den anden ægtefælles ulovlige bortførelse ud af landet af ægtefællens barn. Ændringerne i bestemmelserne om, hvortil der skal rettes henvendelse om skilsmisse for at afbryde de i loven fastsatte frister, er en konsekvens af, at skilsmisssager ikke længere kan anlægges direkte ved retten, jf. lovforslagets nr. 3 (§ 37, stk. 2). Fremover er en anmodning om skilsmisse rettidig, hvis den er indgivet til statsforvaltningen inden fristens udløb. Der er derudover foretaget sproglig modernisering. Bestemmelsernes materielle indhold er uændret.

Til nr. 3 (§§ 42-44)

§ 37:

Stk. 1 viderefører den gældende § 42, stk. 1.

Stk. 2, der er ny, indebærer, at alle sager om separation eller skilsmisse indledes ved indgivelse af anmodning herom til statsforvaltningen, også i tilfælde hvor det på forhånd står klart, at parterne er uenige. Dermed opfyldes beslutningen i forliget om strukturaftalen. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1, herunder om målsætningen i afsnit 3.1.3. Formålet er, at forligsmæssige løsninger skal søges opnået, bl.a. gennem vejledning eller mægling i statsforvaltningen, se de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.1-3.1.3. Det bliver ikke længere muligt at anlægge sagerne ved domstolene ved udtagelse af stævning.

Det er ikke alle såkaldte ægteskabssager, som de er opregnet i retsplejelovens § 448, der skal indledes i statsforvaltningen. Om undtagelserne henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.2.

§ 38:

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende ægteskabslovs § 42 a, stk. 2 og 3. Der er dog foretaget enkelte sproglige justeringer, ligesom angivelsen af, hvem gebyret skal betales til, udgår. Med nyordningen skal der betales for alle skilsmisseeanmodninger – også i tvistsituationer.

§ 39:

Forslagets § 39 afløser § 44, som den blev affattet ved lov nr. 446 af 9. juni 2004 om regelforenkling på

det familieretlige område. *Stk. 1, nr. 2*, og *stk. 2* viderefører § 44, stk. 1, nr. 2 og § 44, stk. 2, uændret.

I forslaget *stk. 1, nr. 1*, er adgangen til at undlade vilkårsforhandling konsekvensændret i forhold til den gældende § 44, stk. 1, nr. 1, som følge af, at også uenighedssager skal begynde i statsforvaltningerne. Efter den gældende regel er det teoretisk muligt, at parterne anmoder om at blive fritaget for vilkårsforhandling, selv om de er uenige. Efter den foreslåede bestemmelse præciseres, at en forudsætning for, at parterne kan blive fritaget for vilkårsforhandling, er, at det af anmodningen til statsforvaltningen fremgår, at parterne er enige om at ville separeres eller skilles og om vilkårene herfor.

Den gældende § 44, stk. 3, foreslås udeladt og erstattet af forslaget § 58 a, stk. 2, om hjemmel til administrativt at fastsætte nærmere regler om bl.a. statsforvaltningens behandling af separations- og skilsmisssager, herunder om vilkårsforhandlingen.

§ 40:

Bestemmelsen i § 40 viderefører uændret den gældende ægteskabslovs § 43, stk. 1, om frivillig mægling ved præsten.

§ 41:

Forslagets § 41 er ny. Bestemmelsen afløser til dels den gældende § 43, stk. 2, om, at der kan fastsættes regler om frivillig rådgivning af ægtefæller, inden der meddeles separation eller skilsmisse. Denne adgang er ikke udnyttet.

Efter bestemmelsen indføres en adgang for statsforvaltningerne til at tilbyde mægling, hvis der er uenighed om vilkårene for separationen eller skilsmissem, med henblik på, at ægteskabet opløses på en fordragelig måde. Dermed søges bestræbelserne for at nå forligsmæssige løsninger fremmet. Der er ikke som i forældremyndigheds- og samværstvister, jf. § 29 i forslaget til ændring af lov om forældremyndighed og samvær, pligt til at tilbyde mægling. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.3.3. Er forældremyndighedsspørgsmålet og eventuelt samværet inddraget i anmodningen til statsforvaltningen gælder samtidig § 29 i forslaget til ændring af lov om forældremyndighed og samvær. Det kan være naturligt at inddrage også andre tvistsspørgsmål, f.eks. om børnebidrag og eventuelt også bodelingen.

Ved forslaget til ændring af § 58 a bemyndiges ministeren for familie- og forbrugeranliggender til at fastsætte regler om bl.a. mægling efter § 41. Se bemærkningerne til denne bestemmelse.